

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 12, Postzach 116 / Besuchspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr). Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen.

Nr. 14.

Krainburg, den 19. Februar 1944.

4. Jahrgang.

Boji za zožitev mostiča pri Nettunu

Popolen obrambni uspeh pri Vitebsku in med Ilmenskim in Pejpuškim jezerom

Oberkommando der Wehrmacht je dne 17. februarja objavilo:

Jugovzhodno od Krivojroga so Sovjeti napadli brez uspeha. Po sunku enega izmed naših oklopniških odredov smo pripeljali ujetnike in plen. Vzhodno od Zaškova so naše čete dalje napredoval proti zagrizeno se brančemu nasprotniku in uničile 36 sovjetskih oklopniakov. Sovražne nasprotne napade smo odbili tukaj in zapadno od Cerkasov. Pri Vitebsku je sovražnik zopet povzel svoje po oklopniških in bojni letalcih podprtje prodorne poskuse. Naši hrabri grenadirji so z odlično podporo enot topništva in letalcev, tigrov, jurišnih topov in vojnih letalcev izvojevali po hudi bojih znova popolen obrambni uspeh. Med Ilmenskim in Pejpuškim jezerom in pri Narvi je sovražnik izvršil številne napade, ki smo jih zavrnili v trdih bojih in z visokimi zgubami Sovjetov. Pri tem so naše čete uničile v enem odsekru dva sovražna bataljona.

V minuli noči so sovjetska letala znova izvršila hud napad na finsko glavno mesto Helsinki. Finsko protiletalsko topništvo je testirlo osem sovražnih letal.

Ježino od Rima so naše čete zopet povzeli napade, da še nadalje zožijo sovražno mostiče pri Nettunu. Nasprotni napad, ki ga je sovražnik izvedel s podporo oklopniakov jugovzhodno od Aprilije, smo zavrnili z visokimi zgubami sovražnika.

V odseku pri Cassinu je sovražnik z modnimi silami znova napadel naše položaje. Njegovi napadi so spodleteli v hudi obrambni bojih. Naše obrežno topništvo se je z dobrim uspehom bojevalo proti živahnemu sovražnemu ladijskemu prometu v zalivu pri

Zopet brutalno nasilstvo

Oslo, 18. februarja. Med Aalesundom in Kristiansundom se je potopila v nedeljo zvezcer-norveška-obalna ladja »Irm«. Kot ugotovila Norštelegram Byras, je bil to zraven napad na ladjo, ki je služila izrecno samo civilnemu norveškemu prometu. »Aftenposten« piše, da je to brutalno in nezranno nasilje nad življenjem in imovino Norveške. »Irm« je bila last paroplovne družbe Bergenskd in je imela 1392 brt. 35 oseb so rešili, mrtvih so našli doslej šest.

Nov britanski rop v Južni Italiji

Rim, 18. februarja. Po informacijah iz Južne Italije so britanski agentje iz škofovskih kurijev v Amalfiju ukradli slovečne tabele navigacije v Amalfi, delo enkratne kulturnozgodovinske vrednosti; tam so bile hranjene te tabele že 800 let. Nameravajo jih preplačati v London in jih dati britanskemu muzeju. Pri teh tablah navigacije gre za delo iz 12. stoletja, ki je zaslovelo zaradi tega, ker predstavlja prvo mednarodno pomorsko pravo na svetu. V tablah navigacije so na pobudo takratne male republike v Amalfiju ustavili vse predpise in pravila pomorskega prometa, v kolikor so bila znana takratnemu svetu. Na nje se opirajo osnove poznejših pomorskih prav, ki so bila ustavljena v Franciji, Španiji, Angliji in na Nizozemskem.

Težke zgube Britancev

Berlin, 18. februarja. Pri napadih na severozapadni fronti netunskega mostiča je predala neka pešadijska divizija, ojačana z nekim padalskim lovskim polkom pod vodstvom generalmajstra Pfeifera več obrambnih položajev britanskih enot garde in se je uspešno udeležila obkolitve neke britanske skupine. Iz močno izgrajenih sovražnih položajnih sestavov pri Apriliji so razbili naši grenadirji in lovski padalci več oporišč. V teh dneh je imel i britanska pešadijska divizija najtežje zgube oklopniakov in ljudi in zgubila preko 1000 ujetnikov. Poleg tega so zaplenili oziroma uničile nemške čete 33 oklopniakov, 64 lokomotiv in avtomobilov, 13 protioklopniških topov, preko 200 strojnic, 38 metalev granat in veliko ostalega vojnega materiala.

Španija predloži svoj račun

Madrid, 18. februarja. Tako zvan »prvi vladar« sovjetsko-španskih emigrantov v Mehiki, ki ga je objavil madritski tisk, se napisano dopolnjuje po adresi s čestiličami, ki jih je naslovil prejšnji poglavjar španskih boljševikov Negrin na Stalina. Casopis »Sozialistad Nacional« izjavlja k temu, da ima Negrin popolnoma prav, če označuje v svoji brzolavki Stalini bitko proti fašizmu še kot nekončano. Španija, ki ji je predložiti še račun o 32 mesecih rdečih zločinstv, smatra da bo proti komunizmu še ni končan. Španija bo ta račun do zadnjega vinjata likvidirala z lisičimi, ki so bolj iz strahu kakor od aramu pobagili v Mehiko.

Gaeti. Ob jadranski obali je neka udarna četa dvignila sovražno oporišče in pripeljala ujetnike in plen.

Zopet bombe na papeževu ozemlje

Rim, 18. februarja. Klub nujni prošnji Vatikanu naj bi ozemlje Castell Gandolfa ne napadli več, vsaj ne pred popolno izpraznitvijo vseh tam spravljenih žen in otrok, so anglo-ameriška letala po poročilu rimske radiodajne postaje izvršile tudi v torek napad na papeževu ozemlje.

„Bari - drugi Pearl Harbour“

Zeneca, 18. februarja. Težki udarec, ki ga je zadalo nemško zračno orožje po poročilu OKW v noči na 14. decembra anglo-ameri-

škanskim zbranim ladjam v južnoitalijanskem oporišču za nove pošiljative Bariju, je imel težke posledice, o čemer pa Zedinjene države doslej niso hotele ničesar vedeti. Mnogo pozneje so sicer priznale težke zgube, toda prodrle so le redke vesti o resničnih zgubah.

Sedaj pa je mogel ameriški tedenik »Time« ugotoviti, da je bil omenjeni nemški zračni napad na Bari »največji udarec, ki je zadel bojno silo USA po Pearl Harbouru«. Toda sumljivejše je, da tudi tokrat zamolče prebivalstvo Zedinjenih držav posamezne in resnične zgube, ki so bile »zelo« visoke. Ko se je potel upal čez nekaj tednov časopis »Washington Post« samo namigniti na obseg katastrofe, je divjal Stimson na neki časnarski konferenci nad nezaslišano indiscrecijo, odklonil pojasnil in kratkomalo prekinil konferenco. »Ce se, pravi »Time«, med prebivalstvom Zedinjenih držav razdiri prepričanje, da se jim o pravem položaju ne upajo povedati resnice, bi bilo to že huje kot Pearl Harbour in Bari.«

Trda borba na Vzhodu

Odbiti sovražni napadi - Britansko sramotno dejanje proti opatiiji Cassino

Oberkommando der Wehrmacht je dne 16. februarja objavilo:

Jugovzhodno od Krivojroga so naše čete v trdih bojih zavrnile številne sovražne napade in v nasprotnem napadu odpravile več vdornih mest. Zapadno od Cerkasov in Zaškova smo v popolnoma zablatenem svetu streljili žilavi sovražni odpor. Ubranili smo se silnih nasprotnih napadov in ponosili svoj napad naprej. V severnem odseku vzhodne fronte se je južno od Staraje Ruse med Ilmenskim in Pejpuškim jezerom ter pri Narvi izjavljalo več krajevnih napadov boljševikov. Lastna napadna podvzetja smo izvršili z uspehom.

Pri bojih v srednjem odseku fronte se je posebno odlikoval Hauptmann Rade kot vodja neke skupine jurišnih topov.

V Italiji je včerajšnji dan ob obojestranskem delovanju izvidniških in udarnih čet in potekel brez večjih bojnih dejanj. Krajevne sovražne sunke smo, zavrnili.

Castiljiva zgradba opatiije v Cassinu, ki jo je, kakor je bilo včeraj javljeno, napadlo sovražno zračno orožje, dasi se v njej in

bližnji okolici ni nahajal noben nemški vojak, je večinoma porušena in zgorela.

Nemško zračno orožje je z odredi bojnih in borbenih letal v večernih urah včerajšnega dne in v minuli noči z dobrim uspehom napadlo zbiranja ladij in pristaniško ozemlje v Anzu in Netunu. Z zadetki v polno so bili poškodovani en rušilec in štiri tovorne ladje z 19.000 brt in začrana stanovilišča čet.

V večernih urah 14. februarja so sovražni bombniki zopet napadli Rim.

Britanska letala so v pretekli noči znova izvršila zastrahovalni napad na državno glavno mesto. Ob oblačnem nebu so odvrgla veliko število razstrelnih in zažigalnih bomb na razne dele mesta, ki so povzročile škode v stanovanjskih četrtih, na prosvetnih stavbah, cerkvah in bolnišnicah. Prebivalstvo je imelo zgube. Kljub neugodnim obrambnim prilikam so sile zračne obrambe po dosegu že nepopolnih poročilnih uničile 48 terorističnih bombnikov. Neke sovražne letal je odvrglo bombe na kraje v rheinsko-westfalskem ozemlju.

Odbiti močni napadi Sovjetov

Razbito podvzetje izkrcanja pri Narvi - Pet sovražnih bržih čolnov uničenih

Oberkommando der Wehrmacht je dne 15. februarja objavilo:

Na vzhodni fronti so naše hrabre čete v trdih bojih tudi včeraj zavrnile močne sovjetne napade v prostoru jugozahodno od Kirovograda, zapadno od Cerkasov, vzhodno od Zaškova, pri Vitebsku, med Ilmenskim in Pejpuškim jezerom ter v prostoru pri Narvi. Lastni napadi so v več odsekih povzročili uničenje močnih sovražnih bojnih skupin. Zapadno od Narve smo z visokimi nasprotnikovimi zgubami razbili sovražno podvzetje izkrcavanja. Dva topniška čolna, več enojadrnic in vozil za izkrcavanje smo pri tem potopili. Visoko na Severu so brzi nemški bojni odredi nadaljevali s svojimi napadi na prevozni promet na murmanski železnici in tri vlake težko poškodovali.

Pri obrambnih bojih ob vzhodnem Dnjepru se je odlično izkazala pommersko-mecklenburška 258. pehotna divizija s podrejenimi četami pod vodstvom Generalmajstra Bleyera.

V času od 8. do 14. februarja smo na vzhodni fronti uničili 206 sovražnih letal, saj mi pa imeli 27 zgub.

V Italiji se tudi včeraj v mostiču pri Netunu rezen obojestranskega delovanja izvidniških in udarnih čet niso vršila nobena bistvena bojna dejanja. Daljnostenre baterije so z opaženim učinkom obstrelevale ladijske cilje v nettunskega pristanišču in pri-

sile dva rušilca, da sta se vrnila. Na nekem letališču pri Netunu so po učinkovitem ognju našega topništva nastali požari v skladniščih municipalnih goničih snovi. Zračno orožje je z odredi bojnih letalcev napadlo luko v Anziu, začelo več skladnišč in pri Apriliji onesposobilo sovražne baterije za boj.

Pri Cassinu sovražnik zaradi svojih visokih zgub v prejšnjih dneh včeraj ni zopet napadal. V ranih urah 15. februarja so skupine sovražnih letal napadle zgodovinsko opatiijo Cassino, dasi se v samostanu samem in njegovi bližnji okolici ne nahaja noben nemški vojak. V napravah po celem svetu sovražne samostane so nastale težke škode. Nad italijskim prostorom je bilo včeraj zestrelijenih 17 sovražnih letal.

Nemški brzi čolni so v pretekli noči kljub sovražnim preprečevalnim napadom po načrtu in brez zgub izvedli podvzetje pred angleško obalo. Istočasno so sile nemških prednjih bojnih čet pred nizozemskim pristaniščem Ymuiden prisilile britanska brže čolne k boju, potopile v trdi bitki tri izmed teh vozil in prisilile ostale, da so se vrnila. Vračajoči se brzi čolni so napadli to že udarjeno sovražno skupino, postrelili dva nadaljnja čolna in poškodovali več drugih. Sovražnik je pri tem utrpel visoke krvave zgube. Naši čolni so se vrnili z majhnimi poškodbami polnoštevilno v svoja oporišča.

Nemški brzi čolni so v pretekli noči kljub sovražnim preprečevalnim napadom po načrtu in brez zgub izvedli podvzetje pred angleško obalo. Istočasno so sile nemških prednjih bojnih čet pred nizozemskim pristaniščem Ymuiden prisilile britanska brže čolne k boju, potopile v trdi bitki tri izmed teh vozil in prisilile ostale, da so se vrnila. Vračajoči se brzi čolni so napadli to že udarjeno sovražno skupino, postrelili dva nadaljnja čolna in poškodovali več drugih. Sovražnik je pri tem utrpel visoke krvave zgube. Naši čolni so se vrnili z majhnimi poškodbami polnoštevilno v svoja oporišča.

Boljševiška krvava oporostnost na Estonskem

Dogovoljen je seznam žrtev - 59.317

oseb je bilo poklanjih in odpeljanih

Kraljev, 18. februarja. Estonski statistični urad je sedaj zaključil glede Estoncev obdelovanja materiala, ki ga je zbrala centrala za popis, ki so bili za časa boljševiške vlade umorjeni ali odvedeni, in izdala dovršeno imenike. Seznam imen vsebuje imena aktivnih vojaških osebnih uradnikov, ki so bili na Estonskem pomorjeni, ki so izginili brez sledu, bili zaprli, odpeljani ali pod pretezo mobilizacije po Sovjetih odvedeni. Nič manj kot 59.317 imen s kratkimi osebnimi podatki vsebujejo trije debeli zvezki s skupno 134 stranami velikega formata.

Pokazalo se je, da spada od ljudi, ki so bili umorjeni na Estonskem, največje število žrtev na kmečko prebivalstvo. Ceprav manj kaj je pri enem delu terorističnih žrtev po-

datki o njihovem poklicu, dado vendar ugotovljene podrobnosti jasno in pretresljivo slično o tem, kako so boljševiki brezobjektno morili tako delavce kot tudi pripadnike najnižjih plasti, kmeterje in poljske delavce. Med umorjenimi se nahajajo kmečki delavci, uradniki, učenci, trgovci, Šoferji, nameščenci, učitelji, gozdni uradniki, železničarji, policijski uradniki, ribiči itd. Vrh tega vsebuje seznam umorjenih tudi predstavnike številnih drugih poklicov: hišnikov, natakarjev, šivilij, rokodelcev, duhovnikov, odvetnikov, vaških pastirjev, zdravnikov, fotografov itd.

Med žrtvami terorja spadajo tudi majhni otroci in 80 letni starčki, tako možje kakor žene, ki so jih na podlagi sodb »vojnih sodnih davorov« ustrali brez vsakega vzroka.

Rooseveltova tajna igra s Sovjeti

Spisal Dr. Oskar Liskowsky

K najbolj omembe vrednim izkušnjam, ki jih je Winston Churchill moral narediti v Teheranu, spada menda dejstvo, da je — onki je sam najbolj premeten slěparski in goljufiš igralec v anglosaški poker igri za svetovno gospodstvo našel v Amerikancu Rooseveltu nasprotnika v igri in mojstra. Kajti Roosevelt je bil modrejši kot prvi minister kralja Velike Britanije. V teku svoje dolge kariere se je znal bolje kot njegov britanski tovarš prevzeti tako, da se je vsoj v svojih govorih z ozirom na boljševizem in osramotil. Iz začetka svoje kariere si je pač dobro zapomnil, da je Wilsonovega padca kot predsednika v svetovnega apostola, ne nazadnje krivo javno podpiranje boljševikov. Mi vemo iz več britanskih, ruskih in francoskih virov, da je bila boljševiška krvoljčna krvljana inspirirana in organizirana po židovski velfinanci v New Yorku preko Trotskija in švedske židovske banke.

Toda ameriški narodni hotel ne takrat ne danes nič vedeti o boljševizmu. Mi tudi verimo, da so Rooseveltu v letu 1933. pomagali na koncu isti boljševikom naklonjeni krogli, kakor Wilson pri predsedniških volitvah v letih 1912. in 1916. Tako je samo ob sebi umljivo, da je Roosevelt od prvega dne svojega uradnega nastopa in pozneje za kulisami že najmanj pomilil leta 1932. začel delovati z žilavo vztrajnostjo za javno vojaško zvezo s Sovjet

Cisto podobno je ravnal Roosevelt v svoji boljševikom naklonjeni politiki. Že na verski konferenci so se odigrale za kulismi med Anglosasi srdite borbe za boljševičko trunskarto v svetovni politični igri v Evropi in Aziji, ki so včasih celo nemško vprašanje potisnile v ozadje. Kakor mi danes iz amerikanskih virov in memoarov in iz sovjetskih publikacij natančno vemo, se je hotel Wilson na vsak način pogajati z boljševiki, medtem ko sta maršal Foch in Winston Churchill hotela prav tako trdovratno razbiti in zatrepi boljševičko vstajo v njenem začetnem stadiju. Končno jima je uspelo, Wilsona med njegovo začasno odstopnostjo iz Pariza tako preslepit, da je z neodkritim srcem in raznimi zahrbtnimi mislimi privolil v zavezniško intervencijo v Rusiji, ki se je, kot je znano, klavro in brezuspešno zadušila. Roosevelt je nadaljeval Wilsonovo politiko tudi na področju z zboljšanimi metodami. Najprej je stisnil Britance med Ameriko in Sovjetsko zvezo z diplomatskim priznanjem Sovjetov in imperialistično politiko Zedinjenih držav proti Evropi in Vzhodni Aziji. Potem je opogumil ameriške mamutiske koncerne, da so postavili Sovjetom velikansko vojno industrijo. Med tem pa je istočasno z raznimi manipulacijami z vrednotami navzalet britansko izvozno gospodarstvo vedno močnejše na voljo dolara. Ko so klesle dobro držale, je prisilil končno z izredno podporo polamerikanca Churchilla v marcu 1939. Anglež pod najmočnejšim pritiskom, da so dal Poljakom usodno garancijo in pol leta pozneje napovedali silni Velikomeški državi vojno. Po njem samem povzročena svetovna vojna je dala Rooseveltu z svojim potekom potem možnost, da se je javno pred vsem svetom zvezal s Sovjeti.

Toda tudi v Moskvi so bili modrejši kot v Londonu. Po zapiskih tamošnjega poslanika Zedinjenih držav so se v Kremiju že leta 1937. uvidelno izrazili z priznanjem o temi igri predsednika Roosevelta proti Angliji — hladno in preračunano vodeni slapski igri proti angleškemu prijatelju in proti lastnemu narodu, kar leži danes v bleščici svetlobi svetovne javnosti.

Nadaljnji uspehi v boju proti tolppam

Berlin, 18. februarja. V zadnjih dneh so se poskušale komunistične tolpe znova usidriti na nekaterih srednjedalmatinskih otokih. Toda bavarski planinci in enote vojne mornarice so jih hitro pregnali. Pri tem so potopili večjo, dobro oboroženo banditsko mortorno ladjo in eno jadrnicu, obloženo z municijo in pogonskimi sredstvi. Začeli so tudi 30 motornih jadrnic, s katerimi so vzdrževali komunistične tolpe ponoči promet k zahadem dalmatinske obale.

Malaria ogroža ves Egipt

Seneva, 18. februarja. Smrtna, tako zvana trodnevna malarija, ki jo povzroča moskito gambia, se širi po dolini Nila vedno bolj proti severu in ogroža trenutno ves Egipt, poroča »Yorkshire Post« iz Kaira. Najsevernejša točka, ki jo je dosedel dosegla, leži — tako poroča list dalje — nekako 250 milj južno od Kaira. Oblasti se neutrudno obravljajo na prebivalstvo s svarilci, v katerih pravijo, da bo kuga zahtevala v prihodnjem letu dvojno število žrtev, če se ne bodo najhitreje izvršili protukrepni. Število žrtev je že sedaj skrajno visoko. Pokrajina, ki je naseljena z več kot milijonom kmetov, je danes popolna pustinja, medtem ko letita na polnih trohni.

HANNES PETER STOLP:

SREČNOŠNA POSTELJA DONNE DIANE

Urheber Rechtehut: Mitteldeutsche Roman-Korrespondenz, Leipzig C 1

Peter Bautz je bil zelo navdušen nad lepoto madžarske pokrajine. Toda sedaj je moral s svojim avtom zapustiti romantično dejelno cesto, ker je vodila pot v grad Kóhalom skozi vas Krestur, in je tako moral podvajiti pažnjo pri vožnji.

»Nevarni ovink! Smrtna nevarnost!« je bilo napisano na svarilni deski, s katero so grozede zrle mrtvačka glava in kosti.

Komaj je zavojil Peter Bautz po predpisu v prvi ovink, se je že zgodil, da vsa našava je trajala samo nekaj sekund.

Peter Bautz zagleda, kako mu po napačni strani ceste pridična nasproti nekdo na motorju. Neizogibno bosta trčila.

Toda Peter Bautz ima dobre živce, vrh tega pa je tudi zelo duhapisoten.

Zaobrni svoj voz, požene in zapelje v nek plot, ki se je s pokon in treskom zdobil, in s škripajočimi zavorami je zdrzel čez gredo tulipanov, zlomil z odbijačem dve mlađi sadni drevesci, katerih debelca se zletela skozi okno male lesene hiše in potem je tresnil s hledalnikom ob leseno hišo in obstal.

»Bog mi je priča,« je rekel Peter Bautz s žaljivo srdtostjo, »da nisem imel namene pričati v tem vrtu!«

Zlezel je iz voza, tekel preko greda z tulipani, ki je sedaj zgubila skoraj vso svojo nekdanjo lepoto, prekočil ostanke nekdanja vrste ograje in stopil na cesto.

Osniral se je za vozačem, za katerega je razdelil v tem trenutku vse preje kot pa naklonjenost.

Vozar je bil deset okarakov stran in je pravkar ustavljal motor. Potem se je obrnil, uori roke v bok in izzivajoče gledal v Petera, ki se mu je bližal.

In ko je bil Peter pred njim, je videl pred seboj priljubljeno starimateljico dečka, ki je

imel na glavi tesno prilegajočo se kape. Ozki obraz dečka, v katerem je žarello dvojemnati oči, je prelepel izraz trme, ko je Peter spregovoril.

»Ti necestanec,« reče Peter dečku, »več kaž bom sedaj storil s teboj?«

»Vi ne boste prav ničesar storili z mano,« odgovori deček jézno. »Samopravičili se mi boste radi strahu, ki ste mi ga povzročili.«

General MacArthur je po nekih brzojavki iz anglo-ameriškega glavnega stana v Južnem Pacifiku izjavil, da Japonske ni mogoče poraziti samo z blokado in bombnimi napadi. Treba je misliti na sredstva in poti, da bodo čete zaveznikov prišle do nasprotnika.

Pomorski strokovnjak britanske poročevalne službe je izjavil ob priliki druge oblet-

nice zavojevanja Singapura po Japoncih: »Ni nismo zopet osvojili niti Singapura niti Hongkonga in Severnoamerikanci niso pridobili nazaj Manile ali Soerabaja. Japonska držav večji del svojih presenečljivih osvojitev še dalje zasedeno.«

Vatikanska radiooddaja postaja je v ponedeljek zvečer objavila v angleškem jeziku, da pomeni vsaka vojna akcija proti paškemu kraju Castell Gondolfo ne samo kršitev eksteritorialnega prava tega kraja, marveč tudi smrtno nevarno za žene in otroke ter moške begunce.

Pri torkovem zračnem napadu zaveznikov je padla bomba na papežev bojniščico v Rimu. Poslopje je bilo znatno poškodovan. Napad na nezavarovanoto mesto je bil izvršen v dveh valih, ki so se sestavljali večinoma iz štirimotornih bombnikov z močno zaščito lovcev.

V Londonu so uradno objavili, da se je potopila posadka 25 moči neke britanske 7000 brit držeče tovorne ladje, ko je ledje prišajala med snežnim viharjem pri otoku Boon, približno 12 milj pred York Maine. Ladja se je razcepila v dva dela.

Zaradi znatnih poškodb po bombnem atentatu so morali zapreti britansko pisarno za naseljevanje v Jeruzalemu. Hkrati so sporočili, da sta zaprti tudi urada za naseljevanje v Tel Avivu in Haifi. Židovski tisk ne osporava, da so atentati izvršili Židje.

General MacArthur je po nekih brzojavki iz anglo-ameriškega glavnega stana v Južnem Pacifiku izjavil, da Japonske ni mogoče poraziti samo z blokado in bombnimi napadi. Treba je misliti na sredstva in poti, da bodo čete zaveznikov prišle do nasprotnika.

Pomorski strokovnjak britanske poročevalne službe je izjavil ob priliki druge oblet-

nic zavojevanja Singapura po Japoncih: »Ni nismo zopet osvojili niti Singapura niti Hongkonga in Severnoamerikanci niso pridobili nazaj Manile ali Soerabaja. Japonska držav večji del svojih presenečljivih osvojitev še dalje zasedeno.«

Vatikanska radiooddaja postaja je v ponedeljek zvečer objavila v angleškem jeziku, da pomeni vsaka vojna akcija proti paškemu kraju Castell Gondolfo ne samo kršitev eksteritorialnega prava tega kraja, marveč tudi smrtno nevarno za žene in otroke ter moške begunce.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Pri Mapandri, kjer so v soboto sovjetski letali odvrgli štivilne bombe, so odkrili — kot poroča »Svenska Dagbladet« iz Haparanda — v ponedeljek že en bombni ljjak. Razen tega so našli tudi že en izstrelek, ki se ni razpolil.

Sensationelle Berichte über die Kulturschande von Monte Cassino

Sie rühmen sich ihrer Verbrechen

Weitere Angriffe angekündigt — Schamlose Schilderung der „alliierten Erfolge“

hw. Stockholm, 18. Februar. (Eigenbericht.) Mit einem barbarischen Sadismus beschreiben Engländer und Amerikaner die willkürliche und bewußte Zerstörung des Klosters Monte Cassino. Sie prahlen förmlich mit ihrer pathologischen Zerstörungsgesinnung, die sich, da sie keine militärischen Erfolge erringen können, gegen die italienische Bevölkerung und gegen die Kulturstaaten Europas richtet.

Englische Berichterstatter schweigen, um ihre Öffentlichkeit zu ergötzen, in einer wahren Vernichtungsorgie. Sie schildern in allen Einzelheiten, wie die schweren Bomben auf die wehrlosen Gebäude herniedergeschlagen. Das ganze wird als ein höchst fesselndes, dramatisches Schauspiel, als ein Kitze für angelsächsische Nerven beschrieben.

Der Angriff wurde eingeleitet von schweren amerikanischen Bombern in drei Wellen von je 30 bis 36 Bombern. Mindestens 50 direkte Treffer seien beobachtet worden. Die Angreifer wurden von keiner Flak beschossen und konnten alle unversehrt zurückkehren. Als der Rauch der Explosionen sich verzogen hatte, habe man überall Brände gesehen. Die Gebäude waren zum Teil eingestürzt; andere wiesen Risse auf. „Aber“ — so heißt es in einer dieser Meldungen — „da das alte Bauwerk sehr stark ist, werden wohl weitere Bombardements, weitere Artilleriebeschüsse nötig sein.“ Ein Kirchturm, so wurde triumphierend hinzugefügt, sei bereits eingestürzt.

Amerikanische Telegramme schilderten dann den Vorgang des Zerstörungswerkes ebenfalls im gleichen sensationellen Stil. Auch für die USA-Öffentlichkeit sucht man dem Vorgang die besten Effekte im Hollywood-Stil abzugeben. Die Amerikaner erwähnen besonders den Einsatz der Kuppel des Klosters. Am Nachmittag sei die vormittags erfolg-

reich eingeleitete Zerstörung vollendet worden. Die südliche Fassade sei eingestürzt, ebenso der Mittelteil des Hauptgebäudes. Der Südostturm sei den Berghang hinuntergerutscht. Nach dem Luftbombardement habe die Artillerie eine konzentrierte Beschließung begonnen, daß der Boden bebte.

Das sind die frommen Verteidiger der christlichen Zivilisation! Dieser Sieg der vereinigten Engländer und Amerikaner über eines der ehrwürdigsten Bauwerke Europas, das berühmte Ursprungskloster des Benediktinerordens, wird in die Geschichte eingehen als eine der größten Schandtaten dieses Krieges. Die Bolschewisten haben das Schauspiel von Monte Cassino als grinsende und applaudierende Zuschauer verfolgt.

Obwohl von deutscher Seite rechtzeitig und mit aller Autorität bekanntgegeben worden war, daß sich kein deutscher Soldat in oder bei dem Kloster befand, verbreiten die englisch-amerikanischen Lügenquellen dreiste Behauptungen entgegengesetzten Inhalts, um die Zerstörung des Klosters zu „entschuldigen“.

Der Reichspressechef über das Cussino-Verbrechen

Berlin, 18. Februar, Reichspressechef Dr. Dietrich gab am Mittwoch ausländischen Pressevertretern folgende Erklärung ab:

Unsere Gegner haben gestern zwei Behauptungen verbreitet:

1. Die Deutschen hätten an der Front von Cassino innerhalb der letzten drei Wochen zweimal um eine dreistündige Waffenruhe nachgesucht, um ihre Toten zu bergen.

2. Die Deutschen hätten Kloster Monte Cassino zu einem militärischen Stützpunkt ausgebaut und damit ihre Gegner gezwungen, es zu zerstören.

Was die erste Behauptung anlangt, so sind dazu folgende Tatsachen festzustellen:

1. Nicht die Deutschen haben um Waffenruhe gebeten, sondern im Gegenteil: Die amerikanischen Truppenkommandeure sahen sich gezwungen, die Deutschen um eine dreistündige Waffenruhe zu bitten, um ihre tausende vor den deutschen Linien verbluteten Soldaten zu bergen. Der deutsche Abschnittskommandeur entsprach, vom Menschlichkeit und humanitären Gefühlen geleitet, dieser Bitte der amerikanischen Führung. Das deutsche Oberkommando verzichtete bewußt darauf, diesen Akt menschlichen Entgegenkommens, der angesichts des völligen Scheiterns aller amerikanischen Angriffe auch militärisch vertretbar ist, eigens zu veröffentlichen. Nachdem die Amerikaner die ihnen in großzügiger Weise gewährte dreistündige Waffenruhe voll ausgenutzt hatten, quittierte das amtierende englische Renter-Büro die deutsche Humanität und das faire deutsche Schweigen über diesen Vorgang mit einer in die ganze Welt verbreiteten Meldung, in der die Tatsachen einfach auf den Kopf gestellt wurden, mit der dreisten Behauptung, nicht die Amerikaner, sondern die Deutschen hätten — und sogar zweimal — um eine Waffenruhe nachgesucht.

2. Ebenso verhält es sich mit der zweiten englischen Behauptung. Tatsache ist, daß sich in dem altherwürdigen Kloster Monte Cassino und in seiner unmittelbaren Nähe kein deutscher Soldat, keine Maschiengewehr-

oder Geschützstellung und auch kein deutscher Artilleriebeobachter befanden. Darüber hinaus hatte die deutsche militärische Führung, um jede auch nur denkbare Gefährdung des Klosters auszuschalten, sogar das hochherzige Angebot des Abtes von Monte Cassino, im Kloster schwer verwundete aufzunehmen und zu pflegen, ausdrücklich mit Dank abgelehnt, um so auch den leisesten Anschein einer Inanspruchnahme für deutsche militärische Zwecke zu vermeiden. Um die deutsche Fürsorge, das Kloster aus dem Kriegsgeschehen herauszuhalten, vollständig zu machen und auch die letzte Möglichkeit eines Vorwandes für den Gegner, das ehrwürdige Naturdenkmal zu zerstören, auszuschalten, wurde vor dem Zugang zum Kloster ein deutscher Gendarmerieposten aufgestellt, der Befehl hatte, dafür zu sorgen, daß nicht einmal aus Unkenntnis der Lage einzelne deutsche Soldaten das Kloster betraten. Von anglo-amerikanischer Seite wurde bereits am 13. Februar, um das völlige Scheitern ihrer Offensive an der italienischen Südfront vor der Öffentlichkeit zu bemächteln, die Version verbreitet, daß die anglo-amerikanischen Truppen nur deshalb nicht weiterkämen, weil das Kloster Monte Cassino von den Deutschen in eine befestigte Stellung mit einem Artilleriebeobachtungsstand verwandelt worden sei. Um dieser Lüge einen Schein von Wahrheit zu geben, brachten die Anglo-Amerikaner es wenige Tage später fertig, dieses ehrwürdige Kulturgebäude mit Bomben und Granaten ebenso bewußt wie sinnlos zu zerstören. Denn zum Zeitpunkt der Bombardierung des Klosters befanden sich in ihm allein der fast neunzigjährige Abt mit seinen etwa zwanzig Mönchen sowie rund 150 italienische Zivilflüchtlinge.

Es ist also festzustellen: Um das eigene militärische Unvermögen, Cassino zu erobern, nicht eingestehen zu müssen, wurde eines der größten Kulturdenkämler aller Zeiten von den Anglo-Amerikanern bedenkenlos in Trümmer gelegt. Den Deutschen, die auch hier wieder ihr kult-

Dr. F. J. Lukas

Ausschneiden! Aufheben!

DEUTSCH METHODISCH UND PRAKTISCH Nemško metodično in praktično

Was?

Was ist das? Das ist: das Gemeindeamt, das Postamt, der Bahnhof, die Volkschule, das Bezirksgericht, das Kino. Das ist: Ein Kaufmann, ein Bauer, ein Arzt, ein Kellner, ein Friseur, eine Kellnerin, eine Lehrerin, eine Hausgehilfin, eine Zeitung, ein Auto, ein Autobus, ein Gasthaus, ein Briefkasten, die Stadt Krainburg, ein Dorf, ein See, ein Fluß, eine Wiege.

Ist das das Postamt? Ja, das ist das Postamt. — Ist das das Bezirksgericht? Nein, das ist nicht das Bezirksgericht, das ist das Postamt. — Bitte, ist das die Straße nach Veldes? Nein, das ist nicht die Straße nach Veldes, da ist die Straße nach Littai.

Wo?

Bitte, wo ist hier das Postamt? Hier links ist das Postamt. — Bitte, wo ist der Bahnhof? Dort ist der Bahnhof? — Wo ist ein Gasthaus? Gleich hier rechts ist ein Gasthaus.

Aufgaben — Naloge:

Lösung in der nächsten Stunde.

(Razrešitev v naslednji urici.)

1. Setze zu folgenden Wörtern den bestimmten und unbestimmten Artikel:

1. Pristavi sledičim besedam določni in ne-določni člen: a. pr. Kaufmann der, ein Kaufmann.

Bauer, Fräulein, Frau, Haus, Arzt, Zeitung, Fluß, Lehrer, Lehrerin, Briefkasten, Dorf, Stadt, Gemeindeamt, Bürgermeister.

2. Setzen Sie ins Slowenische:

Pristavi v slovenščino: Was ist das? Das ist eine Stadt. Das ist ein Kaufmann. Das ist der Bürgermeister von Veldes. Wo ist das Postamt? Ist das die Straße nach Littai? Nein, das ist die Straße nach

Stein. Sind Sie der Apotheker vom Dom-schale. Leider nein.

3. Setzen Sie ins Deutsche:

Prestavite v nemščino: Tu je veldeško je-zero. Tam je osonova Žola. Oprostite, je to poštni urad? Ne, to je občina. Kdo ste vi? Jaz sem zdravnik iz Kamnika. Ste vi odvetnik? Ne, jaz sem lekar na. Prosim, kje je kopališče? Takoju tu, na lev.

Besede

Besede naj se vpišejo vedno v beležnico! Vsako besedo glosimo izgovoriti! Zapomni si: Za-mostainki so besede, pred katere lahko vsta-vimo člen in ki se pišejo v velikimi začetni-cami; ravno tako lastno ime. Poleg tega se piše vsaka beseda na začetku stavka z veliko začetnico.

K slovarju: »mc za samostalnikom pomeni, da je beseda moškega; »wc pomeni, da je žen-skega in »sc pomeni, da je srednjega spola.

Hausgehilfin (w) — gospodinjska pomočnica Herr (m) — gospod hier — tukaj (tu)

in — v

ja — da

Wiese (w) — travnik

wo? — kje

Zeitung (w) — časopis

Amt (s) — urad

Apotheker (m) — lekarna;

Arzt (m) — zdravnik

aus — iz

Auto (s) — avto, avtomobil

Autobus (m) — avtobus

Badeanstalt (w) — kopališče

Bahnhof (m) — kolodvor

Bauer (m) — kmet

Bäcker (m) — pek

Besitzgericht (s) — okrajno sodišče

bitte — prosim

turles Verantwortungsgefühl unter Zurücksetzung ihrer militärischen Interessen bewiesen haben, um dieses großartige Bauwerk der Welt zu erhalten, versucht man nun das eigene Kulturnverbrechen zu unterschieben, um so aus einer Schandtat noch propagandistisches Material zu schlagen.

Es ist ein Abgrund menschlicher Gemeinheit, der sich in diesen beiden Handlungswegen offenbart. Wir Deutschen können es ruhig dem Urteil der anständigen Menschen in der Welt überlassen, wie sie ein derartiges Verhalten und eine solche Gesinnung kennzeichnen wollen.

Englands Verrat an Frankreich

Vichy, 18. Februar. Die englische Perfidie ist Ge-genstand der letzten Rundfunkansprache des Staatssekretärs für Information und Propaganda, Henriot.

Stadt London wieder unter deutschen Bomben

Flächenbrände und starke Rauchschwaden — Gute Sicht über den befohlenen Zielen

rd. Bei der Luftwaffe, 18. Februar. (PK-Sonderbericht.) Dort unten liegt London! Deutlich hebt sich der dunkle Riesenfleck der Stadt in der fast wolkenlosen Nacht aus der Landschaft heraus. Das Mosaik ihrer Straßen und Häuser ist ebenso klar erkennbar wie das breite Band der Themse, welche durch das Empires Herz und Hirn strömt, das in wenigen Minuten wieder unter den Bomben unserer Kampfflugzeuge liegen wird. Wie Schutzwände bauen die Briten das helle Licht ihrer Scheinwerfer in der Nacht auf. Ganze Bündel stehen im Abwehrgürtel. Scheinwerferdome von 30 und mehr zusammengefäßten Lichtkegeln wachsen empor und suchen in ihrem grellen Schein die deutschen Kampfflugzeuge zu fangen und festzuhalten. Dazwischen reihen sich die Granaten der Flak zu Schüssen aneinander, die schon beim Anflug über der englischen Küste deutlich auszumachen sind.

Die ersten deutschen Kampfflugzeuge sind über dem Zielraum. Eine leichte Dunstschicht brodet über der Stadt, aber sie ist nicht stark genug, die Sicht zu verschlechtern. Bald werden die ersten Bomben

Der Staatssekretär erklärte u. a., jedesmal, wenn ein Volk Großbritannien um Unterstützung bitte, werde sie ihm versprochen, aber England versuche regelmäßig, sich zum bestmöglichen Preis aus der Affäre zu ziehen, sei es, indem es über die Art des versprochenen Beitrages streite, sei es, indem es sich an der Qualität des gelieferten Materials halte.

Henriot führt dann die Haltung Englands anderen Völkern, z. B. Polens gegenüber an, dessen Emigrantenreisungen es jetzt fallen lasse. Vor allem glaubt Großbritannien, seine alte Tradition fortsetzen und Frankreich seinen Willen aufzwingen zu können. Er müsse ohne Ironie feststellen, daß die französische Miliz zum Teil von den Engländern bewaffnet werde, nämlich dadurch, daß ein großer Teil der Waffen, die sie für die Terroristen abwarf, bei den Säuberungsaktionen in die Hände der Miliz fielen. Daraus ergebe sich der seltsame Umstand, daß Frankreich von England sogar das bekommen, was ihm nicht versprochen wurde.

Englands Verrat an Frankreich

Vichy, 18. Februar. Die englische Perfidie ist Ge-genstand der letzten Rundfunkansprache des Staatssekretärs für Information und Propaganda, Henriot.

ausgelöst. Sie taumeln hinab und fallen mitten in die befohlenen Ziele. Sprengbomben bersten beim Aufschlag auseinander. Brandbomben zeichnen helle Punkte in das Bild Londons, Punkte, die zu Strichen werden und aus den Strichen werden Flächen!

Für die später anfliegenden Besatzungen der deutschen Kampfflugzeuge werden diese Brände, die sich immer mehr ausdehnen, zu weithin leuchtenden Wegweisen. Neue Bomben fallen und verbreiten die Flächenbrände, über die sich starke Rauchschwaden legen. Der Horizont wird unter der Glut der brennenden Stadt immer heller und im Wasser der Themse spiegeln sich diese Brände wieder.

Der Angriff ist straff zusammengefaßt: innerhalb der befohlenen Zeit haben die deutschen Kampfflugzeuge ihre Bomben über dem Zielraum abgeladen. Noch über der eigenen Küste sehen unsere Besatzungen weit hinter sich den hellen Nachthimmel, unter dem die Brände in London wüten als Zeichen dessen, daß auch dieser neue Schlag wieder gesessen hat.

Kriegsberichter Richard Wolff.

Cassino bewußt zerstört

rd. Bern, 18. Februar. (Eigenbericht.) Die Bomben auf das alte Benediktinerkloster auf dem Monte Cassino haben wie ein Fanal gewirkt. Nun mußte die Welt erkennen, was es heißt, wenn die Amerikaner die „Freiheit bringen“. Unter der Kulturtünche der Amerikaner enthielt sich nicht etwa eine Kulturstolzlosigkeit, was noch erträglich wäre, sondern Schlummeres, eine Kulturfeindlichkeit. Roosevelt hat jetzt seinen Teil dazu beigetragen, um etwa noch bestehende Zweifel zu zerstreuen. Er fühlte sich genötigt, eine Erklärung über die Bombardierung Cassinos abzugeben, und zwar versicherte er gleichmäßig, man habe wohl die Zusage gegeben, die historischen Baudenkmäler Italiens zu schonen, aber dies sei keine bindende Verpflichtung. Eine Zerstörung würde jeweils vorgenommen, wenn die Sache der Alliierten es erfordere. Eine denkbar weitgefäßte Erklärung, die nur eines zur furchtbaren Gewißheit werden läßt: solange der Krieg in Italien dauert, ist keines der kostbaren Kunstwerke dieses Landes vor der völligen Vernichtung durch die Anglo-Amerikaner geschützt. Das Haus Savoyen und Badoglio haben nicht nur ihr Vaterland, sondern auch herkömmliche Kunstschatze der Menschheit verraten, als sie Italien zum Kriegsschauplatz stempelten.

Verstärkung der deutschen Luftabwehr

Genf, 18. Februar. Von der wachsenden Abwehrkraft Deutschlands den anglo-amerikanischen Luftangriffen gegenüber spricht die englische Monatszeitschrift „National Review“ im Februarheft. In hohem Maße hätten die Deutschen ihre Luft-

verteidigung verbessert und verstärkt. Ganze Schwärme von Nachtjägern, zum Teil mit völlig neuen Waffen ausgerüstet, setzten sie in der letzten Zeit gegen die angreifenden anglo-amerikanischen Bomber ein.

Tiso rednet mit Feindläufigen ab

Preßburg, 18. Februar. Staatspräsident Dr. Tiso befaßte sich in einer Ansprache in Banovce (Mittel-Slowakei) mit den Feinden des slowakischen Volkes im In- und Ausland und erklärte unter anderem zur feindlichen Rundfunkagitation, wenn man die Weisungen aus Moskau und London höre, müsse man den Eindruck haben, daß so nur Feiglinge reden, nicht aber Menschen, die berit sind, aktiv für ihr Volk einzutreten. Auch die inneren Feinde würden sich täuschen, so betonte der Staatspräsident, wenn sie der Meinung seien sollten, daß die Geduld der Slowaken keine Grenzen habe.

Kabinettkskrie in Argentinien

Lissabon, 18. Februar. (Eigenbericht.) Nach einer Reutermeldung aus Montevideo soll in Argentinien eine Kabinettkskrie ausgebrochen sein, und zwar, wie die britische Agentur hinzufügt, auf Grund der neuen argentinischen Außenpolitik. Zurückgetreten seien Außenminister Gilbert, Innensenator General Perlinger, Erziehungs- und Justizminister Martínez Zuviria, Landwirtschaftsminister General Mason und der Minister für öffentliche Arbeiten Pistorini.

2. Kaj je to? To je mesto. To je trgovce. To je veleški župan. Kje je poštni urad? Ja

Usoda kmetice Milke Martonove

SPISAL KRIEGSBERICHTER KARL OTTO ZOTTMANN

COPYRIGHT BY DEUTSCHER VERLAG, BERLIN

Iz češki pokrajin, Kolašina in Plevlja. Vsak je vedel poročati kaj drugega in kaj hujšega.

Kakor iz pradavnih časov je izbruhnilo med temi ljudimi zopet sovraštvo, ki se ne da predstavljati. Doline so se kadile v krvi in v solzah; in mnogo oskrunjene in brezdomcev je priteko k nam, da osvetijo sramoto svojih hčera in žena. In bilo je med njimi tudi veliko vodov, ki so zahtevale puške zase in svoje otroke, da bi pokopale može in očete med trupili njihovih sovražnikov.

Zato, ki ga je Jankl splavil po vseh rekah, je vzkliklo v vseh dolinah in bujno rastlo na vseh cestah, in to je bilo: vojna, in kdor ga je kje žel, temu je kapljala kri po čeviju, kdor je postavljal snope, ta je zbral lakoto in stisko, kdor ga je mlatil, ta je silšal daleč po cestah ali in joj, in kdor ga je jedel, je jedel svojo lastno smrt.

In potem so napravili slovesno zborovanje, ter napovedali boj vasem, ki jim niso prinesle davka, mestom, kjer je še bilo kaj zlatih prstanov in ur, lepih oblik in čevljev in kjer je bilo v gostilnah še kaj pihače; napovedali so boj državnemu upravi, ki jih je preganjala in hotela ponesti zakon in pravico v državo, in napovedali boj poglavaruju države, ker je Hrvatsko osvobodil srbskih verig, in napovedali boj četnikom, ker so bili pobili moslemi in Hrvate in napovedali boj ter trikrat napovedali boj vojaštvu, ki je bilo njihov smrtni sovražnik.

Devetinsedeset članov je vseboval seznam sveta, ki je bil ustanovljen, da združi vse, ki so se bojevali s tolparji ali stall na njihovi strani. In njihovo vzklikanje in vriskanje je pregasiošlo lhtenje iz grobov mrtvih. To pa se je zgodilo dne 26. in 27. novembra 1942. leta.

Ko smo stali v dvoran samostana, v kateri naj bi predsednik sveta Ivan Hribar prebral rezolucijo, ki je bila naslovljena na vse narode med Sočo in Vardarjem, je stopil Osman Karabegović k meni in me vprašal, če sem ga bila pozabila. Odgovorila sem mu: »Tisti, ki na vitez spe, si zapomnijo obraze svojih sovražnikov bolje, kakor blebetati. Nisem pozabila, da si nekoč mislil, da sem prijateljica mož, ker sem zaspala pri enem izmed vaših govorov.«

»Zmotil sem se, je odgovoril; »poučeni sedaj veliko govore o tebi, kajti menda sedemkrat si že šla čez ozemje naših sovražnikov in niti enkrat se nisi dala ujeti.«

»Kdor hoče mene ujeti, sem se zaničljivo umejala, »mora imeti voljči obraz in uševo sove. Zunaj je lahko teč čez sovražno ozemje in se spraviti na varno; kdor pa je enkrat stekel kot sovražnik čez moje ozemje, ostane sovražnik, sodrug Osman Karabegović.«

»Skoda, je rekel in skomiznili ter šel od mene stran. Toda v meni je vzplamelo, da me je tako lahko in brezbrinno zapustil.«

Stanoval je v hiši nekega prastarega kadija, ki je bil 13-krat romal iz Bihača v Meko in pil iz svetega studenca Šemšema. Shranil si je še vedno vodo iz njega v steklenici, zeleni ko Nil, in ljudje so govorili, da mu to podeli večno življenje.

K njemu sem šla in mu potožila svojo stisko: »Ljubim Osmana; toda ne upam si, povedati mu to, ker se bojim, da me bo zavrnli. Nisem mošamedanka.«

Starec, ki me je pogledal s svojimi jasnimi, ko gorska voda modrimi očmi, je skomizgnil; »Sedaj je nova doba, je rekel, »v kateri isčejo zene moške. Proslila sem ga naj mi pomaga, sicer moja duša ne bo nikoli mirna. Smejil se je in odgovoril: »Kar imenujete ve žene mir, je vašim ljubim nemir in bolečina vse dni, kajti ta mir ima zobe ljubosumnosti, kremljje despotične samovoljnosti in meče po hote. Hčerka moja, v naročju žene je toliko nesreče, kakor človeške krv v naročju zemlje in kar nas najbolj osreči, vžge v naše telo najbolj skelede mučeniske rane.«

»Ljubila ga bom,« sem rekla. Toda on je skomizgnil. »On ima dekle v Sarajevu, je odviral. Spraševala sem ga, kako ji je ime in

Ich muß siegen! /

Von Friedrich Wilhelm Pirwitz

Friedrich der Große beobachtete durch den Feldstecher die Schlacht. Was war das plötzlich? Dort oben wandelte sich jählings das Bild. Ehe die Preußen die Schlüsselstellung des Spitzberges endgültig besetzen konnten, kamen ihnen die Grenadiere Dauns zuvor, brachten den Berg aufs neue in ihre Hand und auch die fliehenden Russen wieder zum Stehen.

Seydlitz soll attackieren, befahl der König und nahm von seinem Schnupftabak, denn er glaubte, es könne sich nur um das letzte Auflackern der gegnerischen Kräfte handeln. Wie ein Unwetter donnerten Seydlitz Schwadronen die Anhöhe hinauf, daß die Erde dröhnte unter den viertausend Hüfen. Voran der junge Reitergeneral. Da geschah das Unaßbare. Die Attacke zerbrach beim ersten Ansturm, eine Kartätschenkugel zerschmetterte Seydlitz die Faust im Korb des siegesgewiß vorgestreckten Degens, und er sank ohnmächtig vom Pferd. Seine Reiter sahen es, der Schrecken der Schlacht ergriff ihre Herzen, sie rissen die Pferde herum, und zurück flutete die Masse der geschlagenen Kürassiere. Da brach zu allen Schrecken auch noch die Daunsche Kavallerie in Flanke und Rücken der preußischen Infanterie. Wie ein reißender Strom wälzte sich die preußische Armee nach rückwärts. Die Katastrophe war da. »Kinder, laßt mich nicht im Stich!, rief Friedrich, ergriff eine Fahne und galoppierte dem Feind entgegen, aber nur wenige Fliehende machten kehrt und folgten ihm. Am König vorbei flutete das geschlagene Heer. Obwohl zwei Pferde unter ihm getroffen zusammenbrachen, blieb er selbst doch unverletzt.

In einem zerfallenen Fährhaus an der Oder saß Friedrich, abgrundige Verzweiflung in der Seele, und überdachte seine Niederlage. Von 48.000 Mann waren noch 3.000 übriggeblieben. Durch die zerbrochenen Fenster der Hütte wehte der kalte Nachtwind herein und ließ die fast niederge-

brannte Kerze auf dem rohen Holztisch flackern. Friedrich barg das Gesicht in den Händen. Er weinte. Zum ersten Male seit Kattes Tod.

Friedrich rief seinen Adjutanten, ordnete an, daß der General von Fink den Oberbefehl zu übernehmen habe, und befahl, die Armee oder das, was noch davon übrig war, auf den Thronfolger zu vereidigen. Sein Gesicht war eine leere Maske. Er diktierte seine letzten Befehle mit weher Stimme, die Schmerzen im Bein waren unerträglich. Der Adjutant, ein junger Offizier, zitterte am ganzen Körper. »Majestät«, stammelte er angesichts des Unfaßbaren. Eine Welt zerbrach in seinem Innern. War Gott gestorben? Friedrich winkte müde ab. »Laß Er mich jetzt schlafen. Schläfen! Morgen werden wir sehen, beschwichtigte er den jungen Offizier mit todesmarter Stimme und legte sich auf das improvisierte Feldbett. Nur schlafen!

Friedrich träumte. Sein Vater erschien ihm. Das Gesicht des alten Mannes war fast zerbrochen von unsagbarem Harm. »Fritzl Fritz! Willst du denn desertieren! Mich im Stich lassen! Alles umsonst! Alles umsonst!« Da riß sich Friedrich aus dem düsteren Traum und rettete sich ins Erwachen. Es war heller Morgen. Die Sonne schien. »Adjutant!«, schrie er, »Adjutant! Alle Befehle zurück! Wo hat Er den Wisch?« Er riß ihn in Fetzen. »Ich muß siegen!« rief er. Seine Stimme klang wie Erz.

Die Götter helfen dem Ungebrochenen, den Verzweifelten aber stürzen sie in den Abgrund. Das Wunder, das Preußen vor der Vernichtung rettete, geschah. Die Russen verfolgten den geschlagenen Feind nicht, nützten den Sieg nicht aus. Es lag wohl mit daran, daß sie selbst an die 40.000 Tote hatten.

»Kinder,« sagte Friedrich zu den niedergeschlagenen Soldaten aus Berlin, Pommern und der Mark, »habt nur noch eine kleine Weile Geduld! Und sein Adlerauge sah den Sieg in der Ferne.«

Und nach Kunersdorf kam Torgau und Liegnitz.

Dichterhonorare in klassischer Zeit / Bescheidenes Einnahmen für unsterbliche Werke

Wenn heute Bühnenstücke hundert und mehr Aufführungen hintereinander erreichen, so bedeutet das für ihre Schöpfer neben dem ideellen auch einen beträchtlichen finanziellen Erfolg. Was haben eigentlich die Dichter der Vergangenheit mit ihren Werken verdient? Diese Frage ist sehr interessant, und ihre Beantwortung zeigt uns, daß damals die ideellen Gewinne weit über den materiellen standen, und daß es wahre Hunger-Honorare waren, die große Dichter für ihre erfolgreichsten Werke erhielten.

Schiller verkauft in den Jahren 1799 bis 1804 dem Berliner Königlichen Theater insgesamt sechs Dramen, die durchweg mit Erfolg aufgeführt wurden. Die Abrechnung, die er dafür erhielt, lautete für die ganzen

fünf Jahre auf 1142 Taler und 76 Groschen — gewiß kein Reichtum für den Schöpfer des Wallenstein. Für die Wallenstein-Trilogie selbst erhielt der Dichter nach langen Verhandlungen 339 Taler und 12 Groschen. Für die »Maria Stuart« bezog Schiller 117 Taler und für die »Jungfrau von Orleans« 107 Taler und 16 Groschen. Dabei war er mit diesen bescheidenen Honoraren durchaus zufrieden und schrieb an Iffland, den damaligen Direktor des Nationaltheaters, den Empfang des Geldes bestätigend: »Die Summe kommt mir gerade jetzt am geschicktesten, um die vorzuhabenden Neujahrseinführungskosten lustig mitzumachen.« Als nach dem Tode des Dichters die Berliner Bühne auf Befehl des Königs zugunsten der

Schillerschen Erben eine Vorstellung der »Braut von Messina« gab, brachte das 3003 Taler ein — das Dreifache von dem, was Schiller zu seinen Lebzeiten von diesem Theater erhalten hat.

August Wilhelm Schlegel erzielte für drei Theatervorstellungen ganze 178 Taler. Dagegen schritten Dichter, die wir heute nur noch aus der Literaturgeschichte kennen, weit besser ab. Zacharias Werner erhielt zum Beispiel »ur nämlichen Zeit, da sich Schiller für seine ganze Wallenstein-Trilogie mit 339 Taler zu freien geben mußte, für ein einziges, heute längst vergessenes Stück mit dem Titel »Weile des Hauses« 500 Taler. Kotzebue, der damals erfolgreichste Autor, der sehr schnell zum Modedichter seiner Zeit wurde, konnte in Kürze Honorare in Höhe von 4033 Taler einkassieren, wofür er allerdings nicht weniger als 18 Theaterstücke lieferte.

Der Dramatiker Rambach erhielt für fünf Dramen insgesamt nur 178 Taler und 43 Groschen, obgleich seine Werke dem damaligen Publikum sehr gut gefielen. Goethe nahm, wie in jeder Beziehung, auch hinsichtlich seiner Honorare eine Sonderstellung ein. Mit Bestimmtheit stellte er seine Honorarforderungen, und niemand wagte es, darüber ein Wort zu verlieren. So schreibt er 1812 an Iffland: »Mit dem verbindlichen Danke, daß Ew. Wohlgeboren sich wegen »Romeo und Julia« die Mühe nehmen wollten, erwähne ich, daß ich für das Stück 600 Reichstaler Sächs zu erhalten wünsche...« Diese Forderung war für eine Bearbeitung nicht einmal sehr hoch, aber sie stand doch weit über dem Üblichen, wenn man bedenkt, daß Schlegel für das umgearbeitete Trauerspiel »Hamlet« nur 67 Taler und 19 Groschen erhielt.

Wußten Sie schon...

... daß »Schweinsfiedler« der zwei Meter lange Spieß der Fußtruppen des 17. Jahrhunderts genannt wurde?

Daritvena nedelja dne 20. februarja

Zopet se bliža koncu ena zimska pomoč. Šesta in predzadnjina daritvena nedelja je pred nami. Preden bo prišel k nam Blockwalter NSV s svojim nabiralnim seznamom, se hočemo v resnem času živo vprašati, če se zavademamo, kako visoko obveznost vsebuje daritvena nedelja in misliti na to, da se nahaja naš narod v boju za svoje življenje in življenje svojih otrok. Čim večja je naša daritev, tem prej izvajajočno zmago.

Ko pride Blockwalter do nas, torej ne bomo vpisali sohicijsnega zneska daru. Predočili si bomo, da pomaga naš dar tudi po bombah oškodovanim, kajti NSV in WHW oskrbujeta vendar tudi po sovražnikovem bombnem terorju prizadete rokate. Ce vsak razmišlja o tem, kaj vse storita ti veliki ustanovni nemških socialnega skrbstva, bo tudi vsak vedel, kaj mu je storiti. Priliko za dejanje nam daje bododa daritvena nedelja.

Kreis Krainburg

Krainburg. (Tragična smrt zaslužnega uradnika.) Na tragičen način je premulin Andreas Sotsch, uradnik pri Arbeitsamt v Krainburgu. Pokojni je bil odkrit nemški mož, vedno pripravljen in priljubljen v vseh krogih prebivalstva. Ponesrečenec je bil vnet sodelavec in Hochheitsträger NSDAP.

Krainburg. (Nedeljska šola.) V slovenskem prostoru Kreisleitung se je vršila na pobudo Kreiswaltung Krainburg der DAF nedeljska šola za obratovodje, načelnike obratov in krajne načelnike Kreisa Krainburg, na katere je predaval Kreisberufswalter Steinlechner o poklicnovzgojnih odredbah in vojno poklicnem tekmovanju. Potem je govoril Kreisobmann o zračni zaščiti v obratih.

Krainburg. (Šolanje za zračno zaščito.) V slovenskem prostoru Kreisleitung je predaval Ortsgruppenleiter der NSDAP Krainburg Stadt Mag. August Jungschaffer Zellen- in Blockleiterjem svoje Ortsgruppe, ki sledujejo pri zračni zaščiti.

Rodbinsku kroniku in Gorenjske

Kreis Krainburg

Woditz. V mesecu januarju so bili rojeni: Maria Traven, Dobruscha; Felix Plewel, Bückowitz; Stefania Toni, Utik; Maria Rachne, Utik. — Umrl so: Stanislaus Schneider, Utik; Vinzenz Bergant, Repne; Gertrud Gasser, Selz.

Hranite Nährmittelkarte!

Nährmittelkarte (karta za hranivo) se izda, kot večina živilskih kart vedno za dobo štirih tednov, torej za eno dodelitveno dobo. Marsičevi lastniki živilskih kart imajo navado, da nakupljajo živila, ki se dobe na karte, v prvem tednu dodelitvene periode in potem ne razstreljeno zidovje, odoča edino hrabro sroč vsakega poedinčnega rojaka.

Red, mir in premišljenost morata vladati v takem času, tako v zakonišču, kakor zunaj pri uradnih činiteljih, pomočnikih in pomočničah zračne zaščite.

Vsek izmed nas pozna prodirljiv, naraščajoč in pojemajoč svarilni klic sirene. Ce zadonevi glasovi, še doigo na nobenega vzroka za prenagljeno hlast, premagljene korake in nevarno prerivanje. Kdor ni dodeljen službi zračne zaščite se mora podati v zakonišče. Nikakor ne poslušati preveč modrih nasvetov, ki jih dajajo prepameti modrihe, ki trde, da je pre-

Zatemnitev v Kärntnu. Uradno je odrejeno, da se mora v Kärntnu v času od 14. do 20. februarja zatemnjevati od 18.30 do 5. ure.

ča v vsakem primeru, da se naj hranijo osnovni odrezki vseh živilskih kart in posebno Nährmittelkarte z neporabiljenimi odrezki vedno do konca dodelitvene dobe, da so pripravljene v primeru potrebe.

Vesti iz Ljubljane in okolice

Dva jubileja. V papirnicu v Vevčah so v zadnjem času proslavili dva pomembna jubileja dela. Mojster papirne tovarne Kropf je obhajal 50-letnico, uradnik papirnega oddelka De Lorenzo Edmund pa 40-letnico neprakenjenega službovanja v papirnicu.

Pordka. V soboto sta se poročila na Rakovniku inž. Bogdan Smole, upravitelj mestne pristave, in gospodica Mara Majaron, hčerka uglednega industrialca iz Borovnice.

Jubilej zvestega dela. Pred petindvajsetimi leti je vstopila v službo gospodinska pomočnica Pavla Božjak. Kot mlado dekle, doma iz Trbovelj, je prišla v Ljubljano v hišo sedanega deželnovladnega tajnika, sedanjega univerzitetnega profesora dr. Steske. Pridna, vedno postrežljiva in zvesta je opora svojim gospodarjem in doživja z njimi vesele in težke ure. Vsa rodbina jo cenii ter jo je tudi vzljubila kot svojega člena.

Slovstvena nagrada ljubljanskega mesta. Po največjem slovenskem pesniku imenovano Prešernovo slovstveno nagrado mesta Ljubljana, ki jo vsako leto razdeljujejo, so dobili za 1943. leto sledili pisatelji: Jože Dular za roman »Krka umira«, Janez Kalan za povest »Bobrek«, Ivan Matičič za pripovest »Petrinka«, Zorko Slomčič za pripovest »Prebitjenec« in Severin Hall za zbirko pesmi »Srečavanja s smrtno«.

Srebrno poroko sta praznovala 16. t. m. zmanata delavca naših prosvetnih in športnih društev Jože in Franciška Hvala.

Diplom Optiker C. KRONFUSS
Klagenfurt, Bahnhofstraße 15
Na mi vratoma jedan Vomittag geschlossen.

472 kärntnerskih obralov v šest Sozialgewerken

IZ socialnega dela cehov v Reichu in Gauu Kärntnu

Tako glede naraščaja kakor bodočega dohoda delovnih moči za male obrate, pa tudi iz razlogov socialne pravčnosti, je imela stranka s svojimi pododdelki vedno na skrbi, da pošteje pripravnih sredstev in potov vlevoobratu ravnopravne socialne ureditve za malo trgovski in rokodelski obrat. Po preskušnji in praktičnem preskušanju teh možnosti na poklicni ali poklicno-okožni bazi so bili, kakor znano, ustanovljeni Sozialgewerke (socialni cehi) rokodelstva in trgovine na zadružniški osnovi, opirajoč se na prekušeni sistem blokov, celič, Ortsgruppen, Kreisov in Gauov stranke, kar je najprimernejša rešitev. Celič je tudi tukaj obrat, ki je sicer ostal nedotaknjen v svoji gospodarski samostojnosti v svoji storitveni funkciji in svoji odgovornosti za delo.

12 brivskih poslovnih na pr. s 15 vajenci, 20 pomočnikov in 10 pomočnicami v kakšnem mestu ne tvori, če jih tudi združimo, še noben sposoben skupni obrat. Ce pa k tem 12 brivskih poslovnikov pridejo še druge trgovine, vsi rokodelski in trgovski obrati, je stvar že bistveno drugačna: nastanejo skupni obrati stotin, da tisočev in desetisočev uslužbencev, torej udruženja, ki tudi glede socialne oskrbe svojih svojcev lahko tekmujejo s srednjim in vlevoobratom. V tem je bistvo in pomen socialnih cehov, od katerih je doslej v Reichu okrog 950 in ki bodo prav kmalu postavljeni v vsakem političnem Kreisu.

Iz slednjega poročila (od srede 1943. leta) se lahko razvidi, kakšne naloge so izvršili socialni cehi doslej. Okrog 950 socialnih cehov

v velikonemškem Reichu obsega doslej okrog 150.000 obratov rokodelstva, trgovine in obrti s 700.000 do 800.000 pripadnikov obratov. Število stalno narašča, tako da se mora v doglednem času računati z znatno večjim delovnim področjem. Iz velikega števila njihovih ukrepov naj navedemo samo 40 domov za prednike obratov, tudi mladiščna zavetišča. K temu pridejo še okrevališča posameznih socialnih cehov, ki v tem številu niso zapadena, približno 250 skupnih obratnih blagajn, okrog 100 taborišč za dodatne delovne moči na pr. vojne ujetnike in inozemske delovne moči, nad 200 skupnih kuhinj in oskrbovališč, 150 do 200 ukrepov zdravstvene službe in zdravniške oskrbe v obratu, 60 obratnih športnih skupin, deset knjižnic itd.

V Kärntnu je do danes 6 socialnih cehov z 472 obrati in okrog 2400 članov izmed uslužencev, dva nadaljnja socialna ceha bosta ustanovljena v kratkem. Nadalje se namerava ustanovitev deželnega socialnega ceha, v katerem bodo združeni socialni cehi Kreisa. Deželni socialni ceh bo izvršil ukrepe, ki jih socialni cehi v Kreisu sami ne morejo izvajati, kakor na primer ustanovitev okrevališč itd. V Gauu Kärnten obstoje stičje tabori za inozemske civilne strokovne delavce. Sozialgewerke Lienz je kot prvo izvršilo zdravniško oskrbo v obratih. Vrh tega je že ustanovilo dve skupni okrevališči, ustanovitev nadaljnih se pa lahko pričakuje v kratkem času. To so pomembni začetni uspehi, kljub težkočam, s katerimi se mora računati ravno med vojno.

Najprej red in premišljenost

Malo poglavje o pravilnem vedenju prebivalstva pri zračni nevarnosti

V težkih urah zračnega napada, ko se s treskom in tuljenjem razpoljijo sovražne bombe, ki švigajo proti nočnemu nebnu jedke lovske žarometov in se podi svetli sled protiletalskega topništva skoraj nevidnim ciljem v daljnjih višavah nasproti, ce tu pa tam požari napravijo iz teme dan in se bobneče poruši razstreljeno zidovje, odoča edino hrabro sroč vsakega poedinčnega rojaka.

Red, mir in premišljenost morata vladati v takem času, tako v zakonišču, kakor zunaj pri uradnih činiteljih, pomočnikih in pomočničah zračne zaščite.

Vsek izmed nas pozna prodirljiv, naraščajoč in pojemajoč svarilni klic sirene. Ce zadonevi glasovi, še doigo na nobenega vzroka za prenagljeno hlast, premagljene korake in nevarno prerivanje. Kdor ni dodeljen službi zračne zaščite se mora podati v zakonišče. Nikakor ne poslušati preveč modrih nasvetov, ki jih dajajo prepameti modrihe, ki trde, da je pre-

bivanje v zakoniščih bolj nevarno, kakor morda ostati v stanovanju ali celo iti na ulico. Zakonišča in javni bunkarji so, kakor so vedno znova potrdila izkušta sto in več sovražnih terorističnih napadov, najvarnejša bivališča v uri nevarnosti.

Nezadovoljiv pohlep po senzaciji in žgoč radovednost, ki streme, ker se v globini in tini zračnega zakonišča ne moreta sprostiti, vedno navzgor na ogrožene ceste in ulice, pa nimata nič skupnega s hrabrostjo in junashtvom. Kdor tako ravna, izpostavlja nevarnosti življene samega sebe in svojih bližnjikov ter skdujne skupnosti.

Nekaj drugega je, ce LS-Wart (hišni starešina zračne zaščite) od časa do časa pogleda na cesto, kako je stvar s požari. To je važno in se ne sme opustiti. Kajti potem lahko starešina zračne zaščite pozna, kdaj je čas zapustiti zračno zakonišče. Ta potreba nastane tudi pri požarih, ki se širijo po celi cesti.

Usoda meščanstva v komunistični družbi

Ljubljansko »Jutro« je pred kratkim objavilo pod gornjim naslovom izpod peresa P. K. izredno zanimiv članek, ki ga v celoti priobčujemo:

Vse delovanje OF je že davno postal najčetnejši komunizem. O tem ne more dvomiti nikne več. Dejstva so pokazala, da nima posvojevanje OF najmanjšega opravka z narodnim vprašanjem in celo ne z obstankom slovenskega naroda. Medtem pa ko je to spoznala in uvideла že ogromna večina vsega slovenskega naroda, se dobe med našimi meščani še vedno tak, ki so ali tako brezmejno naivni, ali pa tako udarjeni s sipevo, da se ne zavedajo, kaj bi zanje v resmici pomenila zmaga komunizma na Slovenskem. Tem veljajo naslednje ugotovitve.

Kakor je bila francoska meščanska revolucija načelno usmerjena proti aristokraciji in sploh fevdalni gospodi, v kateri je videla element, ki ga je treba odstraniti, tako je komunistična revolucija načelno usmerjena proti vsem slojemu naroda, teda tudi proti meščanstvu. Ce se je pa francoska meščanska revolucija zadovoljila s tem, da je sloju, proti kateremu se je borila, t.j. fevdalnemu razredu, odvzela samo njene privilegije, gre komunistična v svojem delu proti meščanstvu mnogo dalje: njen cilj je nič več in nič manj kakor popolno izstreljenje meščanstva, in to dobesedno in stvarno, ne samo teoretično. Prva parola boljševizma je: meščanstvo mora izginiti! Da pa izgine meščanstvo, morajo najprej izginiti tisti, ki ga ustvarjajo, t.j. meščani. V SSSR se je to že izvršilo. Tam ne obstaja več niti meščanstvo, niti meščani. Po ogromna večini so jih boljševiki kratko in malo likvidirali, tistim pa, ki so po kakršnem kolik naključju včeli likvidacije, je bila namenjena najstrašnejša osoda, ki sploh more zadeti človeka v življenu: oropani niso bili samo vsega, kar so imeli, ampak so bili tudi ponizani v sužnje in odgnanini prisilnodelo pod nagajko politkomisarjev in boljševiške policije.

Nastane pa vprašanje: kdo je po komunističnem pojmovanju meščan? Zdi se, da del slovenskega meščanstva tega že ni do konca doumel in živi še vedno v usodni zmoti. Po komunističnih pojmljih je meščan vsak človek, ki si neneha žruha dobesedno z delom svojih rok, t.j. s fizičnim delom, in samo s tem. Meščan je, kar je samo po sebi razumljivo, vsak tovarnar, trgovec in bandnik ter tudi obrtnik, ki zapošljuje pomočnike in delavce. Meščan je dolge vsak državni in zasebni uradnik, a potem sploh vsak nameščenec, ki ni aktiven borce komunizma in njim do temelja prekvaren. Meščan je prav tako vsak pripadnik svobodnih poklicev: zdravnik, odvetnik, inženir, lekar, zivinozdravnik, gospod, šumar, novinar, zemstnik, pisatelj itd.

Meščan pa je nazadnje tudi vsak trgovski načemenc in pomočnik, vsak obrtniški pomočnik, vsak prvi delavec in naposled tudi ročni delavec, ce ga iz meščanstva ne izključuje direktna in priznana pripadnost h komunistični partiji.

Pojem meščana, dasi je za sociologa zelo jasen, za komunista torej ni tako preprost, kajti ta dovoljuje nekatere kategorij meščanstva prehod iz meščanstva v proletariat in v komunistično družbo. Tako neha na primer profesor, zdravnik, inženir, uradnik, načemenc itd. biti meščan, ce se sam priznava h komunizmu in mu komunizem to pripadnost prizna. Ni torej dovolj, da se kdo smatra sam za komunista ali celo samo za simpatizer s komunizmom! Imeti mora predvsem potrdilo, da ga je komunistična stranka kot takega sprejela in priznala. Te prehode pa priznava komunizem samo zato, da opraviči na zunaj dejstvo, da komunizma dejansko nikjer ne vidi pravi ročni delavec in rojeni proletar, ampak vedno le »blivšči gospoda, ki ni nikoli okušila ročnega dela in resničnega življenga delavca.

Medtem pa ko pridejo tovarnari, bandniki, trgovci, hišni posestniki, vsi načemniki itd. takoj pod udar likvidacije, osebne in premoženske, t.j. da se razlaste in pobijejo in ze načeloma ne morejo biti prevedeni v novi komunistični družabni red, je ostalim meščanom kakor smo videli, dana pogojna možnost včlenitve v ta novi sistem. Tako morajo: 1.) odreči se svojemu premoženju; 2.) sprejeti del in položaj, ki jim ga komunizem dodeli; 3.) odreči se vsem državljanskim pravicam, ne da bi se s tem otreli tudi državljanskih dolžnosti; 4.) odreči se vsakemu poskušku meščanske miselnosti; 5.) biti pripravljeni na to, da bodo moralni čim hitreje izginiti s sveta, da izgine na ta način z njimi tudi še zadnji spomin na nekdanjo meščansko družbo.

To velja seveda samo za tiste pripadnike meščanskih kategorij, ki so se komunizmu brezpogojno uklonili in so v komunistični družbi dobili posebno milost, bodisi ker so si pridobili za komunizem zasluge, bodisi ker so komunistični družbi s svojim znanjem (zlasti zdravni inženirji itd.) neogibno potrebeni, dokler si sama ne vzgoji svojih vrst narašča, ki jih more zamenjati. Cim se to zgoditi, pridejo tudi oni na vrstokot nepotreben material in nevaren preostanek bivše meščanske družbe in pod udar likvidacije. Ta likvidacija se izvrši potem navadno na tele način: 1.) napravi se mu proces zaradi te ali one krive, najčešče zaradi delovanja v škodo komunističnega reda, in se obudi ter ustrelji; 2.) deportira se in vtakne v taborišče za prisilno delo, kjer kmalu shira; 3.) izloči se iz delovne skupnosti in s tem izroči smrt zaradi lakote. Celotni tisti pripadniki bivšega meščanstva, ki so

bili že pred zmago komunizma včlanjeni v komunistični stranki (če niso sami med vodilnimi revolucionarji), padejo prej ali slej v nemilos in izginejo, kajti komunizem stremi po tem, da prenese čimpres vse na tiste komuniste, ki so zrasli in bili vzgojeni že v komunistični družbi in torej niso obremenjeni s spomini na kakršno koli prejšnje meščansko ureditev.

V komunistični družbi ni zasebna tovarnarja, trgovca ali obrtnika (v kolikor ne dela sam s svojimi lastnimi rokami), ni hišnega posestnika, ki bi oddajal stanovanja

Lichtspiele

Allgemeine Filmfreihand G. m. b. H.
Zweigstelle Veldeš

ASSLING

22., 23., 24. II.
Die gute Sieben
Für Jugendliche nicht zugelassen!
25., 26., 27., 28. II.
Dr. Crippen an Bord
Für Jugendliche nicht zugelassen!

DOMSCHALE

23. II.
Dir gehört mein Herz
Für Jugendliche zugelassen!
26., 27. II.
Kohlhiesel's Töchter
Für Jugendliche zugelassen!

KRAINBURG

22., 23., 24. II.
Prinzessin Sissy
Für Jugendliche zugelassen!
25., 26., 27., 28. II.
Geliebter Schatz
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LAAK

22., 23., 24. II.
Brand im Ozean
Für Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!
26., 27. II.
Ich vertraue Dir meine Frau an
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LITTAI

23., 24. II.
Der Himmel auf Erden
Für Jugendliche zugelassen!
26., 27. II.
Vision am See
Für Jugendliche nicht zugelassen!

MEISS

26., 27. II.
Meine Freundin Josefine
Für Jugendliche nicht zugelassen!

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Kaufm. Berufsschule
Stein (Oberkrain)

Kundmachung.

Mit Bewilligung des Chefs der Zivilverwaltung in Klagenfurt wurde die Errichtung einer kaufmännischen Berufsschule in Stein genehmigt.

Auf Grund des Reichspflichtschulgesetzes vom 6. Juli 1938 sind zum Besuch der kaufmännischen Berufsschule verpflichtet:

Alle Lehrlinge und Lehrmädchen des Einzelhandels, des Großhandels, der Ämter und Reichsbetriebe, der Betriebskontore, des Bankgewerbes, des Versicherungsgewerbes, des Verkehrsgerwerbes, die Anlernde für die Bürogehilfin und Verkäuferin.

Es haben sich alle Lehrlinge und Lehrmädchen der genannten Gewerbezweige des Kreises Stein, mit Ausnahme der Lehrlinge aus den Orten des Sawetales, Mittwoch den 23. Februar 1944 um 13 Uhr in den Räumen der kaufmännischen Berufsschule in Stein einzufinden. Die Schule befindet sich im I. Stock der Kreissparkasse in Stein.

Zur Aufnahme sind folgende Dokumente mitzubringen:

Der Geburtsschein, das letzte Schulzeugnis, ein allfälliger Lehr- und Anlernertrag oder eine vom Lehrmeister ausgestellte Ersatzbescheinigung über Berufs- und Lehrzeitangabe.

Eine Umgehung der Berufsschulpflicht wird nach § 14 des Reichsschulpflichtgesetzes vom 6. Juli 1938 bestraft. Außerdem ist die Zulassung zur Kaufm. Gehilfenprüfung vom Besuch der kaufm. Berufsschule abhängig.

Mit der Errichtung der kaufmännischen Berufsschule wird den kaufm. Lehrlingen eine entsprechende fachliche Schulung geboten.

Stein, 31. Jänner 1944.

Der Landrat
des Kreises Stein

Für die Kreisselfverwaltung:
Doktor Doujak

Einführung des Wähl- und Selbstwählferndienstes in Oberkrain

Am 19. Februar 1944 um 14 Uhr wird in und zwischen den Ortsnetzen Kainburg, Laak a. d. Zaier und St. Veit (Oberkrain) der Wähl- bzw. Selbstwählferndienst eingeführt.

Bis zum Erscheinen des neuen amtlichen Fernsprechbuches (Anfang April) sind die geänderten Rufnummern in den genannten Ortsnetzen durch die Auskunft des Amtes Kainburg (Ruf 018) zu erfragen.

ZAHVALA

Ob smrti našega ljubljenega soproga in očeta,

Johanna Hodnik

se za prejete izraze sožalja in za mnogočtevilno spremstvo na njegovi zadnji poti vsem najprisrnejše zahvaljujemo. Posebno se zahvaljujemo g. duhovniku, številnim darovalcem vencev in pevskemu zboru ter vsem, ki so nam v najtežjih urah stali ob strani.

Wochener Mitterdori, 9. II. 1944.

Zalujoča soproga Johana in hčerk Slavica in Julka.

NEUMARKTL

23., 24. II.
Lauter Liebe
Für Jugendliche nicht zugelassen!
25., 26., 27., 28. II.
Damals
Für Jugendliche nicht zugelassen!

RADMANNSDORF

22., 23., 24. II.
Mutterliebe
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!
25., 26., 27. II.
Damals
Für Jugendliche nicht zugelassen!

STEIN

22., 23., 24. II.
Frau nach Maß
Für Jugendliche nicht zugelassen!
25., 26., 27., 28. II.
Altes Herz wird wieder jung
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

ST. VEIT

26., 27. II.
Karneval der Liebe
Für Jugendliche nicht zugelassen!

SCHWARZENBACH

26., 27. II.
Heimatland
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

VELDES

23., 24. II.
Eine Frau kommt in die Tropen
Für Jugendliche nicht zugelassen!
25., 26., 27. II.
Das Ferienkind
Für Jugendliche zugelassen!

WART

19. II. um 14 Uhr
Märchenvorstellung
Für Jugendliche zugelassen!
19., 20. II.
Ein Zug fährt ab
Für Jugendliche nicht zugelassen!

WOCHEINERTAL

19., 20. II.
Du gehörst zu mir
Für Jugendliche nicht zugelassen!
26., 27. II.
Die kluge Marianne
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau!

Ärztlicher Sonntagsdienst

Krainburg,
Am 20. Februar 1944: Dr. Vincenz Werbner, Krainburg, Reiterdurchlaß 2, Tel. 139.

Jede gebrauchte Emballage ist verwendbar. Wir sammeln Fässer aller Art. Laut Verordnung müssen solche nach Entsorgung an eine Faßsammelstelle abgegeben werden. Faßsammelstelle Manss, Wien XX/20. Telefon A 46-2-48 und A 48-0-68.

Für alle groben Reinigungsarbeiten beim Herd- u. Ofenputzen, Fleck- u. Rostentfernen ist Salmiak-ATA das Rechte.

Auigelassene Fabriken

Brauchbare Maschinen kauft

KURT FRICK

Klagenfurt

Salmstraße

Fernnut 1486

Verpackung nicht wegwerfen, auch gebraucht ist sie noch wertvoll und läßt sich meist weiter verwenden. Wer leere Formamint - Flaschen mit Schraubdeckel an Apotheken und Drogerien zurückbringt hilft Material und Energien sparen und unterstützt unsere Arbeit im Dienst der Volksgesundheit.

BAUER & CIE., BERLIN.

Ausgabe von Zuckerwaren

Das Landesnährungsamt Kärnten gibt für den Reichsgau Kärnten und als Referat Ernährung und Landwirtschaft für die besetzten Gebiete Kärtens und Krains bekannt:

Anlässlich des Tages Mutter und Kind ((22. Februar 1944)) werden an die Kinder und Jugendlichen von 0 bis 18 Jahren je 125 Gramm Zuckerwaren ausgegeben. Gefangene aller Art sowie Juden und Polen sind von dieser Zuckerwarenzuteilung ausgeschlossen.

Die Zuckerwaren werden auf einen Abschnitt der Nährmittelkarte für die 59. Zuteilungsperiode ausgegeben, und zwar verwenden die Inhaber der rosa Nährmittelkarten der Altersgruppen von 0 bis 18 Jahren hierzu den Abschnitt N 35 der 59. Zuteilungsperiode. Die Inhaber der blauen Nährmittelkarten von 3 bis 18 Jahren verwenden hierzu die Abschnitte N 34 SVG und N 35 SVG der blauen Nährmittelkarte zusammen. Da die blaue Nährmittelkarte keine Unterscheidung der Altersgruppen bis 18 Jahren aufweist, müssen die im Alter von 3 bis 18 Jahren stehenden Inhaber derselben die genannten Abschnitte bei ihrer zuständigen Kartenausgabestelle abstempeln lassen, wodurch sie erst für den Bezug der Zuckerwaren Gültigkeit erlangen. Die in Gemeinschaftsversorgung stehenden Kinder und Jugendlichen von 0 bis 18 Jahren, welche keine Nährmittelkarten haben, erhalten vom zuständigen Ernährungsamt Bezugscheine B, womit sie die Zuckerwaren beziehen können.

Die Ausgabe der Zuckerwaren seitens der Kleinverteiler an die bezugsberechtigten Personen muß bis 5. 3. 1944 (Ende der 59. Zuteilungsperiode) beendet sein.

Die Lebensmittelkleinverteiler müssen die von Ihnen belieferten Abschnitte der Nährmittelkarte zu 100 Stück aufkleben (die Abschnitte N 34 und N 35 der blauen Nährmittelkarten gelten zusammen als ein Abschnitt) und gleichzeitig mit den mit Zuckerwaren beliefernten Bezugscheinen B bis spätestens 12. 3. 1944 ihrem zuständigen Ernährungsamt, Abt. B einreichen.

Klagenfurt, den 11. 2. 1944.

Landesnährungsamt Kärnten

KAUFHAUS HERBST KLÄGENFURT
HILFT
PUNKTE SPAREN
durch Reparatur von Strümpfen und Trikotwäsche

Slagajnc
varne preo ognjem in vlo mom Omare za spise in knjige
HANS WERNIG,
Klagenfurt Heydrichstraße 3;

Mali oglasi**Službo dobi**

Kovačkega vajanca sprejemem, ker ima veselje do kovačke in podkovske obrti. Hirana in stanovanje v hiši. Alois Schebalz, kovač, Butsch 2, bei Stein. 5090-1. Predica za laneno prejo event tudi dve, se sprejme na dom. Ponudbe poslati nemudoma na K. B. Krainburg pod št. 2489-1.

Sprejme se za službo na kmelijo 14 do 16 leten fant! Ponudbe na K. B. Krainburg pod št. 2492-1.

Hlapca in dekolja za delo na polju in v hlevu se sprejme takoj. Draksler Michael, gostilna Labore, Wart-Krainburg. 2500-1.

Fanta, 14 do 16 let, ki bi imel veselje za pomoč pri oskrbi živine in kmetskega dela sprejemem. Ponudbe na K. B. Krainburg pod št. 2518-1.

Službe išče

Službe išče 15-letna deklica, ki bi se rada izučila v trgovini z mešanim blagom. Zna nekoliko nemčine. Najrajsi Kreis Stein ali Krainburg. Ponudbe na K. B. Krainburg pod št. 2491-15.

Menjam veliko mlatilnico Dechentreiter za malo Lancovo „Hoffsherschen“ ali „Dreschhexe“. Ponudbe na K. B. Krainburg pod št. 2517-15.

Zamenjam malenkostno rabljeno elektromotor 5 ks, z vso napajavo za nad 2 leti staro kobilino konja. Tudi doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod št. 2508-15.

Svinja za zakol se zamenja za večjo plemensko svinjo v visoki brejosti! Naslov pri K. B. Krainburg pod št. 2491-15.

Dobro moško kolo zamenjam za dobro žensko kolo. Naslov pri K. B. Krainburg pod št. 2495-15.

Menjam malega konjčka, bosanca, za težjega konja. Naslov pri K. B. Krainburg pod št. 2498-15.

Zamenjam 9 mesecev brejlo telico za brejo svinjo. Naglitsch Joh., Unterfernig Nr. 60. 2504-15.

Dobro ohranjen gepelj zamenjam za kozilni stroj. Naslov pri K. B. Krainburg pod št. 2509-15.

Menjam plemensko svinjo s sedmimi mladiči za od pol leta do 2 let starega konja. Franz Jenko, Pevno, P. Laak a. d. Zaier.

2510-15

Dobro ohranjen klavirsko harmoniko in žensko kolo, zamenjam za dobro ohranjen živalni stroj. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod št. 2513-15.

Izgubljeno

Dne 29. 1. je bila pozabljenja zvezcer v čakalnici Kronau torbica z vsebino: srebrna urca, živilske karte in karta za petrolej. Sem revna žena in dotične stvari težko pogrešam, zato prosim osebo, ki je to našla, da mi vrne proti nagradi na naslov, ki je na kartah ali pa na K. B. Krainburg.

2507-22

Izgubil se je zlati fazan. Kdo kaj ve o njem, naj sporoči proti nagradi na ime B. Rangus Jahn, Völkermarkter Straße, Bahnhöfer Seilic.

2490-22

Dne 9. II. iz postaje Radmannsdorf ali pa v vagonu v Radmannsdorfu ob 10. uri 20 min. izgubljeno listnico z 31 RM, Kennkarto, krušno karto, mesno karto, tobaco karto, slike, vojaško karto naj pošteni najdeti na moj naslov proti nagradi vreme ali pa na K. B. Krainburg.

2526-22

Kupim

Kupim rabljeno kredenco srednje velikosti. Mlaker Maria, Swille 18, Zwischenwässern.

2484-7

Išče se za nakup nekaj vagonov smrekovega, jelkovega, borovega lesa, 19, 24 in 26 mm, 8 do 17 cm, pararelno ali konično, iz zage ali trgovine v vseh kakovostnih razredih Visoka stopnja nujnosti Ponudbe na Hans Traninger, Holzgroßhandel, Klagenfurt, Völkermarkter Straße, Bahnhöfer Seilic.

1083-7

Kupila bi nekaj A. Znidarsiča, vih panje čebel ali tudi prazne Zaplotnik Maria, Veldes, See